Lietas Nr.11261127914
Lietas arhīva Nr.KA02-0145-17/8
ECLI:LV:KUAT:2017:1115.11261127914.3.S

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2017.gada 15.novembrī

Kurzemes apgabaltiesa
šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs Didzis Aktumanis
tiesneses Silva Reinholde un Ināra Rozīte
piedaloties prokuroram Elvim Nelmam
aizstāvei Viktorijai Borinai

atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu apelācijas kārtībā, pamatojoties uz apsūdzētā /pers. N/ apelācijas sūdzību par Liepājas tiesas 2017.gada 11.aprīļa spriedumu, ar kuru **/pers. N/,** personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu:

- noziedzīga nodarījuma (Nr.1) izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem;
- noziedzīga nodarījuma (Nr.1) izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā, un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem bez mantas konfiskācijas;
- noziedzīga nodarījuma (Nr.2) izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā, un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem bez mantas konfiskācijas;
- noziedzīga nodarījuma (Nr.3) izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā, un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, sods /pers. N/ noteikts ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu tiesas noteiktais sods daļēji saskaitīts ar sodu, kas noteikts ar Kurzemes apgabaltiesas 2008.gada 22.janvāra spriedumu, un galīgais sods Leifam Kraftam noteikts brīvības atņemšana uz 2 (diviem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem bez mantas konfiskācijas un ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

No /pers. N/ par labu cietušajam a/s "4finance" piedzīta materiālā kaitējuma kompensācija 550,00 *euro* (piecsimt piecdesmit eiro).

No /pers. N/ par labu cietušajam SIA "OC Finance" piedzīta materiālā kaitējuma kompensācija 200,00 *euro* (divsimt eiro), pārējā daļā materiālā kaitējuma kompensācija kriminālprocesā nav noteikta.

No /pers. N/ par labu cietušajam SIA "Creamfinance Latvia" piedzīta materiālā kaitējuma kompensāciju 225,00 *euro* (divsimt divdesmit pieci eiro).

No /pers. N/ par labu cietušajam SIA "Ondo" piedzīta materiālā kaitējuma kompensācija 100,00 *euro* (simts eiro).

/pers. N/ apcietināts tiesas sēžu zālē. Soda izciešanas sākumu /pers. N/ noteikts skaitīt no 2017.gada 11.aprīļa.

Noteikts, ka zvērinātai advokātei Viktorijai Borinai izmaksājami 510,00 *euro* (piecsimt desmit eiro) no valsts budžeta līdzekļiem par apsūdzētā /pers. N/ aizstāvību.

No /pers. N/ par labu valstij piedzīti 510,00 *euro* (piecsimt desmit eiro) advokāta darba samaksas izdevumi.

No /pers. N/ par labu valstij piedzīti procesuālie izdevumi 74,54 *euro* (septiņdesmit četri eiro 54 centi), kas izmaksāti cietušo pārstāvēm ceļa izdevumu segšanai.

Noteikts, ka lietiskais pierādījums – CD disks ar informāciju, ko sniedza SIA "Inbokss" – glabājams pie krimināllietas materiāliem kā dokuments.

Pārbaudījusi krimināllietas materiālus, apelācijas instances tiesa

k o n s t a t ē j a

ar pirmās instances tiesas spriedumu atzīts, ka /pers. N/ ieguva svešu mantu nelielā apmērā ar viltu un, ļaunprātīgi izmantojot uzticēšanos (krāpšana), kā arī nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli šādos apstākļos:

2014.gada 22.jūlijā /pers. N/ ar savu draudzeni /pers. H/ vienojās par īstermiņa naudas aizdevuma saņemšanu uz /pers. H/ vārda. Tajā pašā dienā laika posmā aptuveni no plkst.19:45 līdz plkst.20:05 /pers. N/, atrodoties savā dzīvesvietā /adrese/, izmantojot datoru ar interneta pieslēgumu, pieslēdzās a/s „4finance" mājas lapai un tajā reģistrējās /pers. H/ vārdā, kā arī pieteicās īstermiņa naudas aizdevuma saņemšanai 150,00 *euro* apmērā viņas vārdā, kā arī a/s „DNB banka" mājas lapā pieslēdzās internetbankai un, izmantojot /pers. H/ viņam uzticēto internetbankas lietotāja numuru, paroli un autorizācijas un pieejas kodu karti, no viņas konta Nr./konta numurs/ ar internetbankas palīdzību veica reģistrācijas apstiprinājuma maksājumu 0,01 *euro* apmērā, lai saņemtu pieprasīto aizdevumu. Kad pieprasītais aizdevums saskaņā ar līgumu Nr.9813097 bija piešķirts un ieskaitīts norādītajā /pers. H/ kontā, /pers. N/, izmantojot viņam zināmos klientes datus, tajā pašā dienā ap plkst.21:15-21:20 pieslēdzās a/s „4finance" mājas lapai, tajā autorizējās iepriekš izveidotajā /pers. H/ lietotāja profilā un ar viltu, maldinot aizdevēju, kā arī ļaunprātīgi izmantojot aizdevēja darbinieku uzticēšanos, /pers. H/ vārdā elektroniskā veidā iesniedza pieteikumu papildus aizdevuma 150,00 *euro* apmērā saņemšanai. Kad pieprasītais papildus aizdevums 150,00 *euro* apmērā tika piešķirts un ieskaitīts norādītajā /pers. H/ kontā, /pers. N/ a/s „DNB banka" mājas lapā pieslēdzās internetbankai un, neatļauti izmantojot /pers. H/

viņam iepriekš uzticēto internetbankas lietotāja numuru, paroli un autorizācijas un pieejas kodu karti, no viņas konta ar internetbankas palīdzību pārskaitīja 150,00 *euro* uz savu kontu /numurs/ a/s „SEB banka".

Norādītajā veidā /pers. N/ ieguva (izkrāpa) a/s „4finance" mantu – naudas līdzekļus 150,00 euro, tas ir, nelielā apmērā, nodarot tai materiālo zaudējumu, kā arī nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli – internetbankas lietotāja numuru, paroli un autorizācijas un pieejas kodu karti, kā arī internetbanku – attālinātu elektronisko kredītiestāžu operāciju programmatūru – rīcībai ar /pers. H/ bankas kontu un tajā esošajiem naudas līdzekļiem.

Šādas /pers.N/darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas un 193.panta otrās daļas (noziedzīgais nodarījums Nr.1).

Bez tam apsūdzētais /pers. N/ nolaupīja un nelikumīgi izmantoja svešus maksāšanas līdzekļus šādos apstākļos:

pēc tam, kad /pers. H/ 2014.gada 22.jūlijā aizdevuma saņemšanai bija uzticējusi viņam savu internetbankas lietotāja numuru, paroli, kā arī autorizācijas un pieejas kodu karti operāciju veikšanai viņas kontā Nr.LV89RIKO0001301031276 a/s „DNB banka", /pers. N/ laika posmā līdz 24.jūlijam aptuveni plkst.20:30 izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, izmantojot to, ka savu internetbankas lietotāja numuru, kā arī autorizācijas un pieejas kodu karti /pers. H/ abu kopīgajā dzīvesvietā /adrese/ glabāja brīvi pieejamā vietā, izmeklēšanā konkrēti nenoskaidrotā veidā izgatavoja šo dokumentu satura kopiju. Bez tam /pers. N/ 2014.gada 24.jūlijā līdz aptuveni plkst.21:10 izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā no minētā dzīvokļa slepeni paņēma brīvi pieejamā vietā glabāto /pers. H/ izsniegto un viņas kontam piesaistīto a/s „DNB banka" maksājumu karti /numurs/, kā arī iegaumēja uz lapiņas uzrakstīto kartes PIN kodu. Tādā veidā /pers. N/ nolaupīja /pers. H/ maksāšanas līdzekļus, iegūstot iespēju ar internetbankas palīdzību veikt bankas operācijas ar norādīto viņas bankas kontu, kā arī veikt skaidras naudas izņemšanu no tā. 2014.gada 24.jūlijā laika posmā aptuveni no plkst.20:30 līdz plkst.21:50 /pers. N/, atrodoties savu paziņu dzīves vietā /adrese/, izmantojot datoru ar interneta pieslēgumu, pieslēdzās SIA „Open Credit" (pēc nosaukuma maiņas – SIA „OC Finance"), SIA „MCB finance" (pēc nosaukuma maiņas – SIA „IPF Digital Latvia") un SIA „Soho Group" mājas lapām un tajās reģistrējās /pers. H/ vārdā, kā arī viņas vārdā pieteicās īstermiņa naudas aizdevumu saņemšanai norādītajā AS „DNB banka" kontā. Tāpat norādītajā laika posmā /pers. N/ a/s „DNB banka" mājas lapā vairākkārt pieslēdzās internetbankai un, izmantojot viņam zināmo paroli, kā arī viņa rīcībā esošo internetbankas lietotāja numuru un autorizācijas un pieejas kodu karti, autorizējās un piekļuva augstāk minētajam /pers. H/ kontam, no kura ar internetbankas palīdzību veica trīs reģistrācijas apstiprinājuma maksājumus, katru 0,01 *euro* apmērā, SIA „Open Credit", SIA „MCB finance" un SIA „Soho Group", lai apstiprinātu reģistrāciju un saņemtu pieprasītos aizdevumus. Kad SIA „Open Credit" pieprasīto aizdevumu 200,00 *euro* apmērā saskaņā ar līgumu Nr.21002701 tajā pašā dienā piešķīra un ieskaitīja norādītajā /pers. H/ kontā, /pers. N/ ap plkst.21:20 ieradās /adrese/, kur a/s „DNB banka" bankomātā Nr. ATM047 ievietoja nolaupīto /pers. H/ maksājumu karti, un, ievadot kartes PIN kodu, izņēma no norādītā /pers. H/ konta skaidru naudu 200,00 *euro* apmērā.

Turpinot realizēt savu noziedzīgo nodomu, /pers. N/ 2014.gada 25.jūlijā, atrodoties savu paziņu dzīves vietā /adrese/, izmantojot datoru ar interneta pieslēgumu, laika posmā aptuveni no plkst.19:30 līdz plkst.20:50 pieslēdzās SIA „Finanza", a/s„Lateko līzings", a/s „Greencredit" un SIA „MD investīcijas" (pēc nosaukuma maiņas – SIA „Creamfinance Latvia") mājas lapām un tajās reģistrējās /pers. H/ vārdā, kā arī viņas vārdā pieteicās īstermiņa naudas aizdevumu saņemšanai norādītajā a/s „DNB banka" kontā. Tāpat /pers.F/norādītajā laika posmā a/s „DNB banka" mājas lapā vairākkārt pieslēdzās internetbankai un, izmantojot viņam zināmo paroli, kā arī viņa rīcībā esošo internetbankas lietotāja numuru un autorizācijas un pieejas kodu karti, autorizējās un piekļuva augstāk minētajam /pers. H/ kontam, no kura ar internetbankas palīdzību veica četrus reģistrācijas apstiprinājuma maksājumus, katru 0,01 *euro* apmērā, SIA „Finanza", a/s „Lateko līzings", a/s „Greencredit" un SIA „MD investīcijas", lai apstiprinātu reģistrāciju un saņemtu pieprasītos aizdevumus. Tādā pašā nolūkā un veidā /pers. N/ 2014.gada 26.jūlijā laika posmā aptuveni no plkst.14:40 līdz plkst.14:55 pieslēdzās SIA „Delta Capital" mājas lapai un tajā reģistrējās /pers. H/ vārdā īstermiņa naudas aizdevumu saņemšanai, kā arī pieslēdzās internetbankai a/s „DNB banka" mājas lapā un, izmantojot viņam zināmo paroli, kā arī viņa rīcībā esošo internetbankas lietotāja numuru un autorizācijas un pieejas kodu karti, autorizējās un piekļuva augstāk minētajam /pers. H/ kontam, no kura ar internetbankas palīdzību veica reģistrācijas apstiprinājuma maksājumu 0,01 *euro* apmērā SIA „Delta Capital", lai apstiprinātu klienta reģistrāciju. Kad pieprasīto aizdevumu SIA „MD investīcijas" 150,00 *euro* apmērā saskaņā ar līgumu Nr.355756 2014.gada 28.jūlijā piešķīra un ieskaitīja norādītajā /pers. H/ kontā, /pers. N/ tajā pašā dienā no dzīvokļa /adrese A/ slepeni paņēma brīvi pieejamā vietā glabāto /pers. H/ izsniegto, viņas kontam piesaistīto a/s „DNB banka" maksājumu karti /numurs/ un pēc tam ap plkst.18:25 ieradās /adrese/, kur a/s „DNB banka" bankomātā Nr. /numurs/ ievietoja nolaupīto /pers. H/ maksājumu karti, un, ievadot viņam zināmo kartes PIN kodu, no norādītā /pers. H/ konta veica trīs skaidras naudas izņemšanas operācijas kopā 140,00 *euro* apmērā.

Norādītajā veidā /pers. N/ nolaupīja un nelikumīgi izmantoja svešus maksāšanas līdzekļus – /pers. H/ izsniegto maksājumu karti, internetbankas lietotāja numuru, paroli un autorizācijas un pieejas kodu karti, kā arī internetbanku – attālinātu elektronisko kredītiestāžu operāciju programmatūru – rīcībai ar /pers. H/ bankas kontā esošajiem naudas līdzekļiem un skaidras naudas izņemšanai no tā, nodarot materiālo zaudējumu SIA „Open Credit" (pēc nosaukuma maiņas – SIA „OC Finance") 200,00 *euro* apmērā, kā arī SIA „MD investīcijas" (pēc nosaukuma maiņas – SIA „Creamfinance Latvia") – 150,00 *euro* apmērā.

Šādas /pers.N/darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas (noziedzīgais nodarījums Nr.2).

Bez tam apsūdzētais /pers. N/ nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli šādos apstākļos:

/pers.L/Daugavpilī nozaudēja maku, kurā atradās maksāšanas līdzekļi – norēķinu karte ar tās PIN kodu, kā arī internetbankas lietotāja numurs un autorizācijas un pieejas kodu karte rīcībai ar a/s „Swedbank" kontu Nr./konta numurs/. Pēc tam /pers. L/ internetbankas lietotāja numurs, kā arī autorizācijas un pieejas kodu karte izmeklēšanā konkrēti nenoskaidrotā veidā nonāca /pers. N/ rīcībā. Tajā pašā dienā ap plkst.14:10 /pers. N/ ieradās SIA „Baltic Data" veikalā, kas atrodas tirdzniecības centrā „Rietumu centrs" Liepājā, Jaunā ostmalā 3/5. Atrodoties norādītajā veikalā, /pers. N/, izmantojot datoru ar interneta pieslēgumu, laika posmā līdz aptuveni plkst.16:25 pieslēdzās a/s „4finance", SIA „VIA SMS", SIA „Soho Group", SIA „Open Credit" (pēc nosaukuma maiņas – SIA „OC Finance"), SIA „MD investīcijas" (pēc nosaukuma maiņas – SIA „Creamfinance Latvia") un SIA „Ondo" mājas lapām un tajās pieteicās īstermiņa naudas aizdevumu saņemšanai /pers. L/ vārdā viņa kontā. Tāpat norādītajā laika posmā /pers. N/ a/s „Swedbank" mājas lapā vairākkārt pieslēdzās internetbankai un, izmantojot viņa rīcībā esošo internetbankas lietotāja numuru, kā arī autorizācijas un pieejas kodu karti, autorizējās un piekļuva augstāk minētajam /pers.L/kontam, no kura ar internetbankas palīdzību veica kopā septiņus reģistrācijas apstiprinājuma maksājumus, katru 0,01 *euro* apmērā, a/s „4finance", SIA „VIA SMS", SIA „Soho Group", SIA „Open Credit", SIA „MD investīcijas" un SIA „Ondo", lai saņemtu pieprasītos aizdevumus. Kad pieprasītos aizdevumus a/s „4finance" 300,00 *euro* apmērā saskaņā ar līgumu /numurs/ un 100,00 *euro* apmērā saskaņā ar līgumu /numurs/, SIA „MD investīcijas" 75,00 *euro* apmērā saskaņā ar līgumu /numurs/, kā arī SIA „Ondo" 100,00 *euro* apmērā saskaņā ar līgumu /numurs/ piešķīra un ieskaitīja norādītajā /pers. L/ kontā, /pers. N/ no tā ar internetbankas palīdzību veica četrus naudas pārskaitījumus kopā 575,00 *euro* apmērā uz citai personai piederošu kontu /konta numurs/ a/s „Swedbank". Norādītajā veidā /pers. N/ nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli – internetbankas lietotāja numuru un autorizācijas un pieejas kodu karti, kā arī internetbanku – attālinātu elektronisko kredītiestāžu operāciju programmatūru – rīcībai ar /pers. L/ bankas kontu un tajā esošajiem naudas līdzekļiem, nodarot materiālo zaudējumu a/s „4finance" kopā 400,00 *euro* apmērā, SIA „MD investīcijas" (pēc nosaukuma maiņas – SIA „Creamfinance Latvia") – 75,00 *euro*

apmērā, kā arī SIA „Ondo" – 100,00 *euro* apmērā.

Šādas /pers.N/darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas (noziedzīgais nodarījums Nr.3).

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis apsūdzētais /pers. N/, kurš pārsūdz spriedumu pilnā apjomā, lūdzot to atcelt un taisīt attaisnojošu spriedumu. Apsūdzētais norāda, ka tiesa nav ievērojusi viņa tiesības uz objektīvu kriminālprocesa norisi, jo ir noraidījusi aizstāvības lūgumu uzklausīt liecinieku /pers. L/ un /pers. P/. Tāpat tiesa noraidījusi lūgumu uzklausīt liecinieci /pers. R/, kura varējusi liecināt, ka noziedzīgs nodarījums Nr.3 norisinājies savādāk nekā to atspoguļojuši daži citi liecinieki, kā arī to, ka liecinieks /pers. S/ ir sniedzis apzināti nepatiesas liecības. Nepamatoti noraidīts arī lūgums pieprasīt telefonsarunu izdrukas starp lieciniekiem /pers. L/ un /pers. S/. Savukārt prokurora lūgums par SMS bankas izdrukas pieprasīšanu ticis apmierināts.

Apsūdzētais norāda, ka tiesa nepamatoti nolasījusi liecinieka /pers. L/ liecības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta pirmās daļas 3.punktu. Šāda tiesas rīcība apsūdzētā ieskatā ir nepamatota, jo liecinieks uz tiesu aicināts ar pasta starpniecību, bet tiesas pavēstes viņš nebija saņēmis un tās nosūtītas atpakaļ. Šajā gadījumā tiesai nebija pamata uzskatīt, ka liecinieks nav klāt tiesas sēdē tāda iemesla dēļ, kas izslēdz iespēju ierasties. Turklāt tiesa nav pārbaudījusi, kādu iemeslu dēļ liecinieks nav saņēmis tiesas pavēstes. Līdzīgā situācijā tiesa nolasījusi arī liecinieka /pers. P/ liecības, lai gan liecinieks informējis, ka atrodas Krievijā un norādījis konkrētu laiku, kad ieradīsies Latvijā un būs gatavs liecināt. Tādā veidā tiesa ir pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 15.pantu, 455.panta pirmo daļu, 496.panta otro daļu un 501.panta pirmās daļas 3.punktu.

Apsūdzētais uzskata, ka /pers. H/ iesniegumu policijā par draudu izteikšanu un kredītu piespiedu ņemšanu nevar uzskatīt par pierādījumu, jo pati tiesā liecinājusi, ka viņš (/pers. N/) nav viņai draudējis un nav piespiedis ņemt kredītus. Norāda, ka liecinieces liecība par laiku, kad viņa uzzinājusi par paņemtajiem kredītiem, arī ir apšaubāma, jo ir pretrunā cietušo pārstāvju liecinātajam. Tiesa balstījusies uz /pers. H/ norādīto, ka viņa savus bankas datus devusi tikai vienu reizi /pers. P/ un 2014.gada 24.jūlijā atļāvusi noformēt kredītu 200 *euro* apmērā. Viņam (/pers. N/) inkriminētais kredīta ņemšanas gadījums ir bijis tikai dažas minūtes pirms /pers. P/ pieprasījis kredītu ar /pers. H/ atļauju. Tajā laikā viņš (/pers. N/) atradies darbā, ko savā liecībā norādījusi arī /pers. H/. Minētais izslēdz iespēju, ka viņš (/pers. N/) būtu varējis noformēt kredītu.

Apsūdzētais norāda, ka arī noziedzīgu nodarījumu, kas saistīts ar /pers. L/ maksāšanas līdzekļiem, viņš nevarēja izdarīt, jo laika intervāls starp plkst.10.00, kad Daugavpilī /pers.N/pazaudējis savu maku, un plkst.14.00, kad Liepājā ar internetbankas starpniecību paņemti kredīti, ir pārāk īss. Viņam (/pers. N/) fiziski nav bijis iespējams no Daugavpils ierasties Liepājā, lai izdarītu minēto noziedzīgo nodarījumu.

Tāpat tiesa, taisot notiesājošu spriedumu, ir pamatojusies uz liecinieka /pers. U/ liecībām, kurš tieši nav liecinājis, ka viņš (/pers. N/) ir pieprasījis kredītus. /pers. U/ informāciju, ka kredītus ir pieprasījis un lūdzis pārskaitīt viņš (/pers. N/), sniedzis /pers. S/, kura liecības ir nepatiesas. Tādejādi, apsūdzētā ieskatā, lietā nav savākti neapgāžami pierādījumi viņa vainai un uzskata, ka esošie pierādījumi nav pietiekami izvērtēti.

Turklāt apsūdzētajam nav skaidri arī soda noteikšanas principi, jo par identiskiem noziedzīgiem nodarījumiem noteiktais brīvības atņemšanas sods atšķiras. Tāpat vērš uzmanību, ka attiecībā uz noziedzīgu nodarījumu Nr.1 valsts apsūdzība nav pareizi piemērojusi Krimināllikuma normas, apsūdzībā norādot arī Krimināllikuma 180.panta pirmo daļu. Apsūdzētais uzskata, ka Krimināllikuma 193.panta otrās daļas dispozīcijā norādītais izslēdz Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas piemērošanu.

Apsūdzētais lūdz uz tiesas sēdi aicināt lieciniekus /pers. R/, /pers. P/, /pers. L/, pieprasīt no bankas informāciju, par to, kāds telefona numurs tika izmantots /pers.N/ SMS bankai līdz 2015.gada 3.aprīlim, pieprasīt telefona operatoram informāciju par to, vai 2015.gada 3.aprīlī fiksēta saziņa starp /pers. S/ un /pers. L/ telefona numuriem (*2.sējums, lietas 107.-109.lapa*).

Apsūdzētais/pers. N/ apelācijas instances tiesas sēdē uzturēja savu apelācijas sūdzību pilnā apmērā un lūdza viņu attaisnot visā izvirzītajā apsūdzībā pierādījumu trūkuma dēļ.

Aizstāve Viktorija Borina apelācijas tiesas sēdē pievienojās apsūdzētā apelācijas sūdzībai un lūdza kriminālprocesu daļā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas izbeigt, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas apsūdzēto attaisnot vai krimināllietu nosūtīt jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā, jo spriedums balstīts uz pretrunīgiem pierādījumiem un pirmās instances tiesa pārkāpusi virkni Kriminālprocesa likuma normu.

Prokurors Elvis Nelma apelācijas tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 462.panta otro daļu grozīja /pers. N/ izvirzīto apsūdzību pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas (noziedzīgais nodarījums Nr.1), izslēdzot no apsūdzības Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma raksturojošās pazīmes un darbības. Prokurors lūdza atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par apsūdzētā atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas un šajā daļā kriminālprocesu izbeigt, kā arī apsūdzētajam noteikt mazāku sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības un spriedumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50. un 51.panta noteikumiem. Prokurors atzina, ka pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts, jo ar spriedumā analizētajiem un pareizi novērtētajiem pierādījumiem ir pilnībā apstiprināta apsūdzētā vaina trīs Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā.

Iepazinusies ar apelācijas sūdzībā norādītajiem motīviem, uzklausījusi apsūdzētā paskaidrojumus, aizstāves un prokurora viedokli, pārbaudījusi krimināllietas materiālus, apelācijas instances tiesa atzīst, ka Liepājas tiesas 2017.gada 11.aprīļa spriedums atceļams daļā par /pers. N/ atzīšanu par vainīgu un noteikto sodu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas (noziedzīgais nodarījums Nr.1), par /pers. N/ atzīšanu par vainīgu un noteikto sodu pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas (noziedzīgais nodarījums Nr.1), par soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, par galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu un šajā daļā taisāms jauns spriedums, bet pārējā daļā spriedums atstājams negrozīts.

Apelācijas instances tiesa atzīst par pamatotu /pers. N/ apelācijas sūdzībā norādīto, ka, kvalificējot apsūdzētā darbības pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas, papildus kvalifikācija pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas nav pamatota. Tiesa norāda, ka Krimināllikuma 193.panta otrās daļas izpratnē, maksāšanas līdzekļa izmantošana ietver sevī jebkuru rīcību ar maksājuma kartei piesaistītajā kontā esošajiem naudas līdzekļiem, tādēļ papildus kvalifikācija pēc citiem Krimināllikuma pantiem nav nepieciešama. Šāda atziņa izteikta Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu 2006.gada 5.decembra kopsēdes lēmumā par tiesu prakses apkopojumu lietās par nelikumīgām darbībām ar finanšu instrumentiem un maksāšanas līdzekļiem.

Apelācijas instances tiesas sēdē prokurors Kriminālprocesa likuma 459.panta pirmās daļas kārtībā iesniedza tiesai amatā augstāka prokurora apstiprinātu atteikšanos no /pers. N/ izvirzītās apsūdzības pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas (*3.sējums, lietas 10.lapa*).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 460.pantā un 481.panta pirmās daļas 2.punktā noteikto, tiesa izbeidz krimināprocesu vai tā daļu, ja prokurors ir atteicies no apsūdzības.

Ievērojot minētos apstākļus un tiesisko regulējumu, apelācijas instances tiesa atzīst, ka kriminālprocess daļā /pers. N/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ir izbeidzams sakarā ar prokurora atteikšanos no apsūdzības.

Izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus, apelācijas instances tiesa konstatē, ka /pers. N/ nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli.

2014.gada 22.jūlijā /pers. N/ ar savu draudzeni /pers. H/ vienojās par īstermiņa naudas aizdevuma saņemšanu uz /pers. H/ vārda. Tajā pašā dienā laika posmā aptuveni no plkst.19:45 līdz plkst.20:05 /pers. N/, atrodoties savā dzīvesvietā /adrese/, izmantojot datoru ar interneta pieslēgumu, pieslēdzās a/s ,,4finance" mājas lapai un tajā reģistrējās /pers. H/ vārdā, kā arī pieteicās īstermiņa naudas aizdevuma saņemšanai 150,00 *euro* apmērā viņas vārdā, kā arī a/s ,,DNB banka" mājas lapā pieslēdzās internetbankai un, izmantojot /pers. H/ viņam uzticēto internetbankas lietotāja numuru, paroli un autorizācijas un pieejas kodu karti, no viņas konta Nr./konta numurs/ ar internetbankas palīdzību veica reģistrācijas apstiprinājuma maksājumu 0,01 *euro* apmērā, lai saņemtu pieprasīto aizdevumu. Kad pieprasītais aizdevums saskaņā ar līgumu /numurs/ bija piešķirts un ieskaitīts norādītajā /pers. H/ kontā, /pers. N/, izmantojot viņam zināmos klientes datus, tajā pašā dienā ap plkst.21:15-21:20 pieslēdzās a/s ,,4finance" mājas lapai, tajā autorizējās iepriekš izveidotajā /pers. H/ lietotāja profilā un viņas vārdā elektroniskā veidā iesniedza pieteikumu papildus aizdevuma 150,00 *euro* apmērā saņemšanai. Kad pieprasītais papildus aizdevums 150,00 *euro* apmērā tika piešķirts un ieskaitīts norādītajā /pers. H/ kontā, /pers. N/ a/s ,,DNB banka" mājas lapā pieslēdzās internetbankai un, neatļauti izmantojot /pers. H/ viņam iepriekš uzticēto internetbankas lietotāja numuru, paroli un autorizācijas un pieejas kodu karti, no viņas konta ar internetbankas palīdzību pārskaitīja 150,00 *euro* uz savu kontu /numurs/ a/s ,,SEB banka".

Norādītajā veidā /pers. N/ nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli – internetbankas lietotāja numuru, paroli un autorizācijas un pieejas kodu karti, kā arī internetbanku – attālinātu elektronisko kredītiestāžu operāciju programmatūru – rīcībai ar /pers. H/ bankas kontu un tajā esošajiem naudas līdzekļiem, nodarot materiālo zaudējumu a/s "4finance" 150,00 *euro* apmērā.

Ar savu rīcību /pers. N/ izdarīja Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu (noziedzīgais nodarījums Nr.1).

Apsūdzētais/pers. N/ apelācijas instances tiesas sēdē paskaidroja, ka uztur pirmās instances tiesā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 503.panta trešo daļu rakstveidā iesniegtās un pārbaudītās liecības (*2.sējums, lietas 77.-80.lapa*) un papildināja, ka pirmās instances tiesa, pārkāpjot Kriminālprocesa likuma 496.panta otrās daļas nosacījumus, apmierinājusi prokurora lūgumu par ziņu pieprasīšanu no bankas, neuzklausot aizstāves viedokli. Tiesas sēdes protokolā nepareizi un neprecīzi atspoguļotas liecinieka /pers. U/ liecības, kā arī tiesa nepamatoti saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu nolasījusi liecinieku /pers. P/ un /pers. L/ liecības. Bez tam, tiesa pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 455. un 500.panta prasības, noraidot apsūdzētā un aizstāves lūgumu par liecinieces /pers. R/ nopratināšanu un citus lūgumus, bet apmierinot prokurora lūgumus. Pirmās instances tiesas spriedums balstīts uz apšaubāmiem un pretrunīgiem pierādījumiem, tai skaitā liecinieces /pers. H/ pretrunīgām un nepatiesām liecībām, kas ir Kriminālprocesa likuma 124., 126., 128.panta pārkāpums. /pers. H/ iesniegums un liecības ir pretrunā cietušo pārstāvju liecinātajam par kredītu pieprasīšanu un saņemšanu. /pers. H/ bija zināms par kredītu saņemšanu un lietā nav pierādījumu, ka /pers. H/ kāds būtu piespiedis pieprasīt un saņemt kredītus. /pers. H/ bija zināms viņa telefona numurs un elektroniskā pasta adrese, kā arī viņa savus bankas datus bija devusi arī /pers. P/, tādēļ kredītus varēja pieprasīt un saņemt arī cita persona. 2014.gada 28.jūlijā /pers. H/ vārdā pieprasīti un saņemti divi kredīti ar dažu minūšu intervālu, turklāt lietā nav videoieraksta, kurā būtu fiksēts, ka naudu no bankomāta šajā dienā būtu izņēmis tieši viņš. Tāpat nav izskaidrojuma tam, kā dažu stundu laikā Daugavpilī nozaudētie /pers. L/ maksāšanas līdzekļi varēja nokļūt Liepājā un tikt izmantoti. Apsūdzētais uzskata, ka lietā nav iegūti tieši pierādījumi viņa vainai, spriedums balstīts uz pieņēmumiem, tādēļ, ievērojot Kriminālprocesa likuma 19.pantā noteikto, viņš attaisnojams, vai krimināllieta nosūtāma jaunai izskatīšanai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļa 5.punktu.

Cietušā a/s "4finance" pārstāve /pers.V/pirmās instances tiesā liecināja, ka 2014.gada 22.jūlijā a/s "4finance" interneta vietnē Vivus.lv saņemts /pers. H/ reģistrācijas un aizdevuma saņemšanas pieteikums 150 *euro* apmērā. Reģistrācijai ticis norādīts telefona numurs /numurs/ un elektroniskā pasta adrese /elektroniskā pasta adrese/. Lai identificētu personu un izskatītu aizdevuma pieteikumu, no /pers. H/ bankas konta tika pārskaitīts 0,01 *euro*. Aizdevums ticis piešķirts un pieprasītā summa 150 *euro* apmērā pārskaitīta uz /pers. H/ bankas kontu. Tajā pašā dienā plkst.21.17 ticis saņemts vēl viens pieteikums par papildus aizdevuma 150 *euro* apmērā piešķiršanu, kas arī apstiprināts un pieprasītā summa pārskaitīta uz /pers. H/ bankas kontu. Papildus aizdevuma saņemšanai tikuši norādīti identiski reģistrācijas dati kā pirmajam pieteikumam. Iestājoties aizdevuma atmaksas termiņam a/s "4finance" centusies sazināties ar /pers. H/, taču nesekmīgi. 2014.gada 1.augustā /pers. H/ telefoniski informējusi, ka 2014.gada 22.jūlijā piešķirtais papildus aizdevums 150 *euro* apmērā viņai ticis izkrāpts un par notikušo viņa vērsīsies policijā. /pers. H/ veikusi vairākus maksājumus aizdevuma atmaksai. Vēlāk arī no policijas saņemts ziņojums par trešās personas nelikumīgu /pers. H/ konta izmantošanu, pēc kā a/s "4finance" sniegusi informāciju par aizdevuma izsniegšanas apstākļiem.

Lieciniece/pers. H/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka 2014.gadā iepazinusies ar /pers. N/ un vēlāk uzsākuši kopdzīvi /adrese/, kur atradies viņai piederošs dators un uz viņas vārda bijis ierīkots interneta pieslēgums. Lieciniecei a/s "DNB banka" bijis atvērts norēķinu un internetbankas konts, kā arī kontam piesaistīta maksājumu karte. /pers. N/ un lieciniece nestrādāja un vienīgie ienākumi bijuši lieciniecei invaliditātes pensija, tādēļ vienojušies par aizdevuma ņemšanu 150 *euro* apmērā interneta vietnē Vivus.lv. Lieciniece iedevusi /pers. N/ internetbankas un savus personas datus aizdevuma noformēšanai. Pēc aizdevuma piešķiršanas lieciniece uz mobilo tālruni saņēmusi apstiprinājuma īsziņu. Saņemtos naudas līdzekļus lieciniece izņēmusi bankomātā un nodevusi apsūdzētajam. Lieciniece nav devusi piekrišanu apsūdzētajam jebkādu citu aizņēmumu noformēšanai. 2014.gada septembra mēnesī uz dzīves vietas adresi saņēmusi brīdinājuma vēstules no aizdevumu kompānijām un tad arī uzzinājusi, ka uz viņas vārda noformēti vēl vairāki aizņēmumi. Pēc vēstuļu saņemšanas vērsusies ar iesniegumu policijā. Visi viņas dokumenti, tai skaitā arī bankas un internetbankas dati, bankas norēķinu karte ar PIN kodu, glabājušies istabā uz kumodes un /pers. N/ varējis tiem brīvi piekļūt jebkurā laikā. Vēlāk lieciniece ar /pers. N/ izšķīrusies, atslēgusi interneta pieslēgumu /adrese/ un devusies dzīvot pie mātes. Šķiršanās dienā /pers. N/ sabojājis viņas datoru un to vairs nevarēja ieslēgt. Elektroniskā pasta adrese /elektroniskā pasta adrese/ un telefona numurs /numurs/ lieciniecei nav zināmi. Lietotāja profilu interneta vietnē Vivus.lv lieciniece nav skatījusies un nav arī mainījusi piekļuves paroli internetbankā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 4.punktu, apelācijas instances tiesas sēdē tika nolasītas liecinieka /pers. P/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2016.gada 15.jūnijā sniegtās liecības. No liecībām izriet, ka liecinieks 2014.gada jūnija mēnesī iepazinies ar viņa sievas /pers. Z/ bērnības draudzeni /pers. H/, kura pēc viņa sievas uzaicinājuma apmēram pusotru nedēļu dzīvoja viņu ģimenē /adrese/. Šajā laikā viņš iepazīstināja /pers. H/ ar savu draugu /pers. N/, kurš ir liecinieka meitas krusttēvs. /pers. H/ un /pers. N/ sāka dzīvot kopā blakus dzīvoklī /adrese B/. /pers. N/ ar /pers. H/ kopā dzīvoja apmēram mēnesi, līdz 2014.gada augustam, pēc kā izšķīrās. Ar /pers. N/ liecinieks ir pazīstams no 2005.gada un viņu starpā ir draudzīgas attiecības. 2014.gada viņš ar /pers. N/ strādāja vienā darba vietā SIA "Aile group". Tā kā /pers. H/ un /pers. N/ dzīves vietā sākotnēji nebija interneta pieslēguma, tad viņi bieži gan kopā, gan atsevišķi nāca ciemos un izmantoja viņa datoru un interneta pieslēgumu. Liecinieks pieļauj, ka 2014.gada jūlija mēnesī, izmantojot viņa datoru un interneta pieslēgumu, tikuši arī noformēti kredīti uz /pers. H/ vārda, jo viņš nav kontrolējis ko /pers. N/ un /pers. H/ dara datorā. Vēlāk interneta pieslēgums ticis ierīkots arī /pers. N/ un /pers. H/ dzīvoklī, pēc kā viņa dators vairs nav ticis izmantots. Liecinieks pats nekad nav izmantojis /pers. H/ kontam a/s DNB banka pieslēgtos internetbankas datus, arī ar viņas piekrišanu. Tāpat viņš nekad nav lūdzis /pers. H/ šos datus kredīta noformēšanai, kā arī viņa tos nekad nav devusi. Pēc mēneša kopdzīves /pers. N/ un /pers. H/ izšķīrās, pēc kā /pers. H/ devās dzīvot pie vecākiem, bet /pers. N/ nezināmu iemeslu dēļ ar liecinieku pārtrauca kontaktēties (*1.sējuma, lietas 96.-97.lapa*).

No /pers. H/ 2014.gada 12.septembra iesniegumiem Valsts policijai un Liepājas prokuratūrai izriet, ka 2014.gada jūlija mēnesī kopdzīves laikā /pers. N/, izmantojot viņas dokumentus, ņēmis kredītu, jo pašam visās bankās kredīta piešķiršanu atteica. 2014.gada septembra mēnesī saņēmusi vēstules no kredītiestādēm par aizņēmumiem, kurus nav ņēmusi, par ko informējusi tiesībsargājošās iestādes (*1.sējums, lietas 5.-6.lapa*).

No a/s "DNB banka" 2014.gada 6.augustā sagatavotās informācijas par /pers. H/ konta apgrozījumiem redzams, ka 2014.gada 22.jūlijā no konta veikts reģistrācijas apstiprinājuma pārskaitījums a/s "4finance" 0,01 *euro* apmērā, kā arī kontā no a/s "4finance" ieskaitīts aizdevums 150 *euro* apmērā un aizdevuma papildsumma 150 *euro* apmērā. 2014.gada 22.jūlijā no /pers. H/ konta pārskaitīti 150 *euro* uz /pers. N/ kontu a/s SEB banka, kā arī veiktas divas skaidras naudas izņemšanas operācijas no bankomāta /adrese/ 100 *euro* un 50 *euro* apmērā (*1.sējums, lietas 7.-10.lapa*).

No a/s "DNB banka" 2016.gada 18.februāra vēstules Nr.CA 7-2/0932 izriet, ka skaidras naudas izņemšanas darījumi no bankomāta /adrese/ veikti 2014.gada 22.jūlijā plkst.21:48:38 un plkst.21:49:10, kā arī 2014.gada 22.jūlijā laika posmā no plkst.19:45:26 līdz plkst.21:31:04 notikusi pieslēgšanās /pers. H/ internetbankas kontam un veikti maksājumi no IP adreses /ip adrese/ (*1.sējums, lietas 14.-17.lapa*).

No a/s "SEB banka" 2016.gada 12.februāra vēstules un 2014.gada 2.decembrī sagatavotā konta apskata redzams, ka /pers. N/ bankas krājkontā 2014.gada 23.jūlijā saņemts pārskaitījums no /pers. H/ 150 *euro* apmērā un no krājkonta 149 *euro* pārskaitīti uz /pers. N/ citu a/s "SEB banka" kontu, kā arī līdz 2014.gada 22.jūlijam /pers. N/ vairākkārt noformējis aizdevumus a/s "4finance" (*1.sējums, lietas 20.-21., 100.-109.lapa*)

No a/s "4finance" 2015.gada 29.janvāra vēstules izriet, ka 2014.gada 22.jūlijā no IP adreses /ip adrese/ /pers. H/ vārdā izveidots jauns lietotāja profils ar klienta telefona numuru /numurs/ un e-pasta adresi /elektroniskā pasta adrese/. 2014.gada 22.jūlijā no izveidotā profila plkst.19:49:27 nosūtīts aizdevuma pieteikums par summu 150 *euro* ar termiņu uz 3 mēnešiem, plkst.21:17:41 nosūtīts pieteikums papildus aizdevumam par summu 150 *euro*, pēc kā pieteikumi apstiprināti un nauda pārskaitīta uz /pers. H/ bankas kontu (*1.sējums, lietas 22.-25.lapa*).

No SIA "Inbokss" 2015.gada 4.marta vēstules un 2016.gada 11.februāra apskates protokola redzams, ka elektroniskā pasta adrese /elektroniskā pasta adrese/ ir reģistrēta uz /pers. H/ vārda un pieslēgšanās minētajai adresei notikusi vairākkārt arī 2014.gada 22.jūlijā no IP adreses /ip adrese/ (*1.sējums, lietas 62.-67.lapa*).

No SIA "Ostkom" 2015.gada 19.februāra, 2016.gada 31.maija, 2016.gada 8.jūnija vēstulēm izriet, ka IP adrese /ip adrese/ piešķirta abonentam /adrese/ un interneta pakalpojumi sniegti laika periodā no 2014.gada 22.jūlija līdz 2014.gada 2.septembrim (*1.sējums, lietas 72.-73., 76.lapa*).

Pārbaudot un novērtējot izklāstītos pierādījumus, apelācijas instances tiesa uzskata, ka minētie pierādījumi ir ticami, attiecināmi, pieļaujami, savstarpēji atbilstoši un pilnībā pietiekami apsūdzētā /pers. N/ vainas pierādīšanai ar šo spriedumu konstatētā Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (noziedzīgais nodarījums Nr.1).

Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzēta kriminālatbildība par sveša maksāšanas līdzekļa nelikumīgu izmantošanu.

Fakts, ka 2014.gada 22.jūlijā, izmantojot /pers. H/ piederošus maksāšanas līdzekļus – internetbankas lietotāja numuru, paroli, autorizācijas un pieejas kodu karti, veikta pieslēgšanās a/s "DNB banka" internetbankai, a/s "4finance" mājas lapai, kur izveidots /pers. H/ profils, pieprasīti un saņemti divi aizdevumi, katrs 150 *euro* apmērā, objektīvi apstiprinās ar cietušā pārstāves /pers. V/ liecībās, a/s "DNB banka" 2014.gada 6.augustā sagatavotajā informācijā par /pers. H/ konta apgrozījumiem, a/s "DNB banka" 2016.gada 18.februāra vēstulē Nr.CA 7-2/0932, a/s "4finance" 2015.gada 29.janvāra vēstulē ietvertajām ziņām.

No liecinieces /pers. H/ un apsūdzētā /pers. N/ liecībām (*2.sējums, lietas 77.-78.lapa*) konstatējams, ka kopdzīves laikā 2014.gada 22.jūlijā abi vienojušies par aizdevuma 150 *euro* apmērā ņemšanu, izmantojot /pers. H/ maksāšanas līdzekļus.

Apsūdzētais/pers. N/ savās liecībās norāda, ka 2014.gada 22.jūlijā kredītu 150 *euro* apmērā pieprasīja un noformēja /pers. H/ personīgi. Pēc kredīta piešķiršanas viņš iedevis /pers. H/ sava bankas konta numuru, lai naudu varētu pārskaitīt uz viņa kontu, pēc kā viņš savukārt varētu veikt nepieciešamos kopīgos maksājumus. Par šādu kārtību ar /pers. H/ viņi vienojušies jau pirms kredīta pieprasīšanas. Par to, ka tajā pašā dienā tikuši noformēti divi kredīti, katrs 150 *euro* apmērā, viņš uzzinājis tikai izskatāmā kriminālprocesa laikā (*2.sējums, lietas 77.-78.lapa*).

Apelācijas instances tiesa nepiešķir ticamību šādām apsūdzētā /pers. N/ liecībām, jo tās ir pilnībā pretrunā pārējiem lietā pārbaudītajiem pierādījumiem, tām nav gūts apstiprinājums un tāpēc tās vērtējamas kā aizstāvības pozīcija nolūkā apsūdzētajam izvairīties no atbildības par noziedzīgo nodarījumu un iespējamā soda, vai to jebkādā veidā mīkstināt.

Lieciniece/pers. H/ liecina, ka kredītu, izmantojot viņas maksāšanas līdzekļus, noformējis /pers. N/, jo viņa iepriekš aizņēmumus nav ņēmusi un nav arī pratusi tos noformēt. Minētās liecības apstiprina fakts, ka 2014.gada 22.jūlijā a/s "4finance" mājas lapā izveidots jauns lietotāja profils uz /pers. H/ vārda, kā arī a/s "DNB banka" un a/s "SEB banka" sniegtās ziņas par /pers. H/ un /pers. N/ bankas kontiem, no kā konstatējams, ka /pers. N/ bankas kontā iepriekš tikuši ieskaitīti aizdevumi no aizdevumu kompānijām, bet /pers. H/ bankas kontā aizdevumu saņemšana nav fiksēta.

No liecinieces /pers. H/ liecībām izriet, ka /pers. N/ noformētā kopīgā aizdevuma summu izņēmusi bankomātā un naudu atdevusi /pers. N/, nevis tā tikusi pārskaitīta uz /pers. N/ bankas kontu, kā to savās liecībās norāda apsūdzētais. Skaidras naudas izņemšanas faktu bankomātā apliecina a/s "DNB banka" 2016.gada 18.februāra vēstulē un 2014.gada 6.augustā sagatavotajā informācijā par /pers. H/ konta apgrozījumiem ietvertās ziņas.

Lieciniece/pers. H/ savās liecībās norāda, ka nav devusi piekrišanu /pers. N/ noformēt jebkādus citus aizņēmumus, tādēļ 2014.gada 22.jūlijā papildus aizņēmums 150 *euro* apmērā noformēts bez viņas atļaujas un viņai nezinot. Liecinieces dokumenti, tai skaitā arī maksāšanas līdzekļi, glabājušies kopīgā dzīvokļa istabā uz kumodes un /pers. N/ varējis jebkurā laikā tiem brīvi piekļūt. Tiesai nav objektīva pamata apšaubīt šādas /pers. H/ liecības, jo tās apstiprina a/s "4finance" vēstulē un cietušā pārstāves /pers. V/ liecībās ietvertās ziņas par to, ka /pers. H/ labprātīgi veikusi sākotnējā aizņēmuma atmaksu, bet attiecībā uz papildus aizņēmumu 150 *euro* apmērā paskaidrojusi, ka tas viņai izkrāpts, par ko arī vērsusies tiesībsargājošās iestādēs, kas savukārt apstiprinās ar /pers. H/ 2014.gada 12.septembra iesniegumiem Valsts policijai un Liepājas prokuratūrai.

Kā redzams no a/s "DNB banka" 2014.gada 6.augustā sagatavotās informācijas par /pers. H/ konta apgrozījumiem, a/s "SEB banka" 2016.gada 12.februāra vēstules un 2014.gada 2.decembrī sagatavotā konta apskata, tad 2014.gada 22.jūlijā pēc papildus aizdevuma saņemšanas /pers. H/ bankas kontā, 150 *euro* pārskaitīti uz /pers. N/ a/s "SEB banka" krājkontu. 2014.gada 23.jūlijā nauda saņemta /pers. N/ krājkontā un tajā pašā dienā 149 *euro* pārskaitīti uz citu /pers. N/ a/s "SEB banka" kontu. Turklāt no bankas konta apskata nav arī konstatējams, ka kontā ieskaitītā nauda tālāk tikusi izmantota ar kopdzīvi saistīto maksājumu veikšanai, kā to savās liecībās norādījis apsūdzētais, bet gan izlietota azartspēļu kompānijas konta papildināšanai un citiem tēriņiem. Minētie papildus aizņēmuma summas pārskaitījuma apstākļi un vēlākais naudas izlietojums, apelācijas instances tiesas ieskatā viennozīmīgi norāda, ka tieši /pers. N/ papildus aizņēmumu noformējis bez /pers. H/ piekrišanas, izmantojot brīvo piekļuvi viņas maksāšanas līdzekļiem.

Novērtējot visus izklāstītos pierādījumus, apelācijas instances tiesa konstatē, ka apsūdzētais /pers. N/ 2014.gada 22.jūlijā nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli – internetbankas lietotāja numuru, paroli, autorizācijas un pieejas kodu karti, kā arī internetbanku – attālinātu elektronisko kredītiestāžu operāciju programmatūru – rīcībai ar /pers. H/ bankas kontu un tajā esošajiem nauda līdzekļiem, nodarot a/s "4finance" materiālo zaudējumu 150 *euro* apmērā, viņa vaina ar šo spriedumu konstatētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta pilnībā, apsūdzētā darbības pareizi kvalificējamas pēc Krimināllikuma 193. panta otrās daļas un par izdarīto viņš sodāms.

Attiecībā par noziedzīgiem nodarījumiem Nr.2 un Nr.3 apelācijas instances tiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa spriedumu pamatojusi ar ticamiem, attiecināmiem un pieļaujamiem pierādījumiem, devusi tiem atbilstošu vērtējumu un izdarījusi pareizus secinājumus, pamatoti atzīstot, ka apsūdzētais /pers. N/ izdarījis Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētus noziedzīgus nodarījumus.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 564.panta sestās daļas nosacījumiem, gadījumos, kad apelācijas instances tiesa atstāj pirmās instances tiesas spriedumu bez grozījumiem, tā var neatkārtot pirmās instances tiesas minētos pierādījumus un atzinumus.

Tiesa uzskata, ka nav nepieciešams atkārtot pirmās instances tiesas spriedumā analizētos pierādījumus un izdarītos atzinumus attiecībā par noziedzīgiem nodarījumiem Nr.2 un Nr.3, jo, pārbaudot lietas materiālus, tiesai nav radušās šaubas par apsūdzētā /pers. N/ vainu šādu Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā un tiesa šajā daļā atstāj pirmās instances tiesas spriedumu bez grozījumiem.

Apsūdzētais/pers. N/ apelācijas sūdzībā norādījis, ka pirmās instances tiesa bez pietiekama pamatojuma tiesas sēdē nolasījusi liecinieku /pers. P/ un /pers. L/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības, apmierinājusi prokurora lūgumu par informācijas pieprasīšanu bez aizstāves viedokļa noklausīšanās un noraidījusi apsūdzētā lūgumu par liecinieces /pers. R/ uzaicināšanu un nopratināšanu tiesas sēdē.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka minētie iebildumi ir pamatoti, taču šāda pirmās instances tiesas rīcība nekādā veidā nav ietekmējusi tiesas nolēmuma tiesiskumu un nolēmumā izdarīto secinājumu pamatotību vai novedusi pie nelikumīga nolēmuma. Turklāt pirmās instances tiesas pieļautie trūkumi attiecībā uz liecinieku /pers. P/, /pers. L/ liecību pārbaudi un liecinieces /pers. R/ nopratināšanu novērsti apelācijas instances tiesā.

Kā redzams no pirmās instances tiesas sēžu protokoliem, tad liecinieks /pers. P/ tiesas sēdēs 2016.gada 11.oktobrī, 2016.gada 9.novembrī, 2016.gada 15.decembrī neieradās, paziņojot tiesai, ka strādā Krievijā un Latvijā ieradīsies 2017.gada aprīļa mēnesī. Tiesas sēdē 2017.gada 6.februārī liecinieks neieradās un arī nepaziņoja tiesai neierašanās iemeslus. Liecinieks/pers. L/ neieradās tiesas sēdēs 2016.gada 11.oktobrī, 2016.gada 9.novembrī u n 2016.gada 15.decembrī, nepaziņojot tiesai par neierašanās iemesliem. Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu pirmās instances tiesa 2016.gada 15.decembra tiesas sēdē nolasījusi liecinieka /pers. L/ liecības, bet 2017.gada 6.februāra tiesas sēdē nolasījusi liecinieka /pers. P/ liecības.

Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktā ir noteikts, ka jebkuras personas konkrētajā kriminālprocesā agrāk sniegtu liecību var nolasīt vai atskaņot tiesā, ja liecības sniedzējs nav klāt tiesas sēdē tāda iemesla dēļ, kas izslēdz iespēju ierasties tiesā. Apstākļi, kad persona vairākkārtīgi neierodas uz tiesas sēdēm bez attaisnojoša iemesla vai īslaicīgi atrodas ārzemēs, turklāt paziņojot tiesai iespējamo atgriešanās laiku, nav uzskatāmi par tādiem, kas pilnībā izslēdz personu iespēju ierasties tiesā. Bez tam tiesa arī nav piemērojusi procesuālās sankcijas vai procesuālos piespiedu līdzekļus, lai nodrošinātu liecinieku ierašanos tiesā. Ievērojot minēto, atzīstams, ka pirmās instances tiesa nav veikusi visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu liecinieku /pers. P/ un /pers. L/ ierašanos tiesā, tādēļ arī bez pietiekama pamata liecinieku liecības pārbaudītas tās nolasot.

Apelācijas instances tiesa, pieņemot lietu iztiesāšanai mutvārdu procesā, nolēma apmierināt apsūdzētā /pers. N/ apelācijas sūdzībā izteikto lūgumu par liecinieku /pers. P/ un /pers. L/ aicināšanu uz apelācijas instances tiesas sēdi. Uz tiesas sēdi 2017.gada 19.septembrī liecinieki neieradās, nepaziņojot tiesai neierašanās iemeslus. Zvanot uz liecinieku norādītajiem telefona numuriem, konstatēts, ka abonenti neeksistē, kā arī liecinieks /pers. P/ nav sniedzis atbildi uz tiesas nosūtīto elektroniskā pasta vēstuli. Ievērojot minēto, apelācijas instances tiesa atzina liecinieku neierašanos par neattaisnotu un nolēma uz nākamo tiesas sēdi 2017.gada 9.oktobrī lieciniekus nogādāt piespiedu kārtā. Kā redzams no tiesai iesniegtajiem Valsts policijas ziņojumiem, tad lieciniekus uz tiesas sēdi nav bijis iespējams nogādāt, jo norādītajās dzīves vietas adresēs liecinieki neatrodas.

Ņemot vērā, ka liecinieki uz tiesas sēdi neieradās bez attaisnojoša iemesla, kā arī nav bijis iespējams lieciniekus uz tiesas sēdi nogādāt piespiedu kārtā, tad apelācijas instances tiesa ir izsmēlusi visas iespējas, lai nodrošinātu liecinieku ierašanos tiesā.

Izvērtējot minētos apstākļus, tiesai ir pamats uzskatīt, ka šādā veidā liecinieki izvairās no ierašanās tiesā, tādēļ saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 4.punktā noteikto, apelācijas instances tiesas sēdē tika nolasītas liecinieku /pers. P/ un /pers. L/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības (*1.sējums, lietas 96.-97., 123.-126.lapa*).

Tādējādi apelācijas instances tiesa likumā noteiktajā kārtībā nolasot liecinieku /pers. P/ un /pers. L/ liecības, ir pārbaudījusi tos pašus pierādījumus, uz kuriem savā spriedumā atsaukusies un ar kuriem spriedumu pamatojusi pirmās instances tiesa.

Vērtējot lecinieka /pers. P/ liecību saturu, apelācijas instances tiesa secina, ka liecībās norādītās ziņas par to, ka /pers. N/ un /pers. H/ bieži viesojušies liecinieka dzīvoklī un izmantojuši viņa datoru ar interneta pieslēgumu, savās liecībās pēc būtības apstiprina kā lieciniece /pers. H/, tā arī apsūdzētais /pers. N/. Savukārt liecinieka /pers. L/ liecības satur faktiski identiskas ziņas iesnieguma protokolā norādītajām, ko pirmās instances tiesa pārbaudījusi likumā noteiktajā kārtībā.

Apelācijas instances tiesa, pieņemot lietu iztiesāšanai mutvārdu procesā, nolēma apmierināt apsūdzētā /pers. N/ apelācijas sūdzībā izteikto lūgumu par liecinieces /pers. R/ aicināšanu uz apelācijas instances tiesas sēdi.

Lieciniece/pers. R/ apelācijas instances tiesas sēdē liecināja, ka apsūdzētais /pers. N/ ir viņas vīrs. /datums/pie viņas atnācis kaimiņš /pers.S/, kura uzvārds iespējams ir /pers.S/, un lūdzis aizvest līdz "Rimi" veikalam pie ledus halles, jo esot jāsaņem nauda no kāda radinieka ārzemēs. Līdzi braucis arī /pers.N/. Pa ceļam /pers.S/ kādam zvanījis. Atrodoties stāvlaukumā pie veikala "Rimi", /pers.S/ vēlreiz kādam zvanījis un tad pie viņas automašīnas pienācis viņai nepazīstams puisis. /pers.S/, /pers.N/ un nepazīstamais puisis stāvējuši pie automašīnas, smēķējuši un sarunājušies, bet viņa sēdējusi automašīnā. Tad viņa atvērusi automašīnas logu un palūgusi /pers.N/ aiziet uz veikalu pēc cigaretēm. Pēc brītiņa /pers.N/ iegājis veikalā un tūlīt aiz viņa arī /pers.S/, bet nepazīstamais puisis palicis stāvam netālu no automašīnas. Apmēram pēc 5-7 minūtēm /pers.N/ atgriezies un iekāpis automašīnā. Kad atgriezies /pers.S/, viņš runājis ar nepazīstamo puisi, pēc kā abi kopā iegājuši veikalā. Pēc tam, kad /pers.S/ ar nepazīstamo puisi atgriezušies, /pers.N/ izkāpis no automašīnas un visi trīs smēķējuši un sarunājušies. Viņa redzēja, ka /pers.S/ un nepazīstamajam puisim iznākot no veikala bijusi nauda, bet neievēroja vai nauda tika kādam nodota. Puišu sarunas viņa nedzirdēja. Pēc tam viņa visus aizvedusi uz mājām. Šo dienu viņa atceras, jo pēc /pers.S/ lūguma braukusi uz "Rimi" veikalu, ko nedara katru dienu un tāpēc, ka tādēļ neizdarīja savas lietas.

Vērtējot liecinieces /pers. R/ apelācijas instances tiesā sniegtās liecības, tiesa secina, ka liecībās norādītās ziņas pilnībā neizslēdz /pers. N/ piedalīšanos noziedzīgā nodarījuma Nr.3 izdarīšanā 2015.gada 3.aprīlī, bet tieši pretēji – apstiprina ar pārējiem pierādījumiem konstatētos faktus par noziedzīga nodarījuma izdarīšanas apstākļiem. Lieciniece apstiprina, ka 2015.gada 3.aprīlī apsūdzētais /pers. N/ bijis kopā ar /pers. S/ un /pers. U/, kuri tika iesaistīti noziedzīga nodarījuma rezultātā iegūtās naudas pārskaitīšanā un izņemšanā no bankomāta. Tāpat lieciniece norāda, ka /pers. N/ kādu laiku uzturējies veikalā "Rimi", kur, kā noskaidrots ar citiem pārbaudītajiem pierādījumiem, atrodas SIA "Baltic Data" datorsalons, no kura IP adreses /ip adrese/ norādītajā datumā reģistrēta elektroniskā pasta adrese /elektroniskā pasta adrese/, izveidoti jauni lietotāja profili aizdevumu kompāniju interneta mājas lapās un nosūtīti pieteikumi aizņēmumu saņemšanai /pers. L/, kā arī veiktas darbības /pers. L/ internetbankā.

No pirmās instances tiesas sēdes protokola redzams, ka tiesas sēdē 2016.gada 9.novembrī, kurā attaisnojoša iemesla dēļ nav piedalījusies apsūdzētā /pers. N/ aizstāve, tiesa apmierinājusi prokurora pieteikto lūgumu par informācijas pieprasīšanu no a/s "DNB banka". Apsūdzētais/pers. N/ nav iebildis šāda lūguma apmierināšanai, bet apsūdzētā aizstāves viedoklis nav uzklausīts pirms lēmuma pieņemšanas.

Kriminālprocesa likuma 496.panta pirmajā un otrajā daļā ir noteikts, ka prokurors, cietušais, apsūdzētais un viņa aizstāvis var pieteikt tiesai lūgumus. Tiesa izlemj pieteikto lūgumu pēc citu minēto personu viedokļa noklausīšanās.

Ievērojot minēto tiesisko regulējumu, pirmās instances tiesai nebija pamata apmierināt prokurora pieteikto lūgumu, nenoklausoties arī apsūdzētā aizstāves viedokli.

No lietas materiāliem redzams, ka pieprasītā informācija tiesā saņemta 2016.gada 21.novembrī (*2.sējums, lietas 14.-18.lapa*), bet nākamajā tiesas sēdē 2016.gada 15.decembrī, kurā piedalījies prokurors, cietušo pārstāvji, apsūdzētais un viņa aizstāve, nav izlemts jautājums par saņemtās informācijas pievienošanu lietai.

Ņemot vērā, ka minētā informācija iegūta pieļaujot Kriminālprocesa likumā norādītos pārkāpumus, tad tā kā pierādījums atzīstama par pierādīšanā nepieļaujamu un neizmantojamu saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 130.panta otrās daļas 3.punktu un būtu izslēdzama no pierādījumu kopuma.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa savā spriedumā uz minēto pierādījumu vispār nav atsaukusies, lai pamatotu apsūdzētā vainu, līdz ar to atzīstams, ka šāds pierādījums nav izmantots pierādīšanā, kas varētu ietekmēt pieņemtā nolēmuma tiesiskumu un pamatotību.

Apelācijas instances tiesa atzīst par pilnībā nepamatotu apsūdzētā /pers. N/ apelācijas sūdzībā norādīto, ka pirmās instances tiesa pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 500.panta nosacījumus, mainot pierādījumu pārbaudes kārtību.

No 2016.gada 11.oktobra tiesas sēdes protokola redzams, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 500.panta trešo daļu tiesa, pēc prokurora lūguma, uzklausot procesa dalībnieku viedokli, nolēmusi pierādījumu pārbaudi uzsākt ar ieradušos liecinieku nopratināšanu, jo neviens no cietušajiem uz tiesas sēdi nebija ieradies.

Kriminālprocesa likuma 500.panta pirmajā un otrajā daļā ir noteikta pierādījumu pārbaudes kārtība tiesas izmeklēšanā, savukārt panta trešajā daļā ir paredzēts, ka tiesa pēc prokurora, cietušā, apsūdzētā un viņa aizstāvja lūguma var noteikt citu pierādījumu pārbaudes kārtību.

Ievērojot konstatētos apstākļus un arī kriminālprocesa pamatprincipu ievērošanas nepieciešamību, apelācijas instances tiesa secina, ka pirmās instances tiesa konkrētajā gadījumā pamatoti noteikusi citu pierādījumu pārbaudes kārtību, ievērojot Kriminālprocesa likuma 500.panta trešajā daļā noteikto tiesisko regulējumu, kas turklāt nekādā veidā nav ierobežojis apsūdzētā tiesības uz aizstāvību.

Apsūdzētais/pers. N/ apelācijas sūdzībā norādījis, ka pirmās instances tiesā nepamatoti noraidīts viņa lūgums par informācijas pieprasīšanu bankai par to, kāds telefona numurs ticis izmantots /pers.L/SMS bankai līdz 2015.gada 3.aprīlim, par informācijas pieprasīšanu telefonoperatoram par to, vai 2015.gada 3.aprīlī fiksēta saziņa starp /pers. S/ telefona numuru un /pers. L/ telefona numuru.

No pirmās instances tiesas sēdes protokola redzams, ka šāds lūgums pieteikts un tiesa to noraidījusi 2017.gada 28.marta tiesas sēdē. Apelācijas instances tiesa konstatē, ka šāds lūgums attiecināms uz elektronisko sakaru komersantu sniegtajiem pakalpojumiem un saglabātajiem datiem laika periodā līdz 2015.gada 3.aprīlim.

Atbilstoši 2004.gada 28.oktobra likuma "Elektronisko sakaru likums" 19.panta pirmās daļas 11.punktam, elektronisko sakaru komersantam ir pienākums nodrošināt saglabājamo datu glabāšanu 18 mēnešus, kā arī to nodošanu likumā noteiktajā kārtībā pirmstiesas izmeklēšanas iestādēm, operatīvās darbības subjektiem, valsts drošības iestādēm, prokuratūrai, tiesai vai Konkurences padomei, ja šīs institūcijas to pieprasa.

Ņemot vērā minēto regulējumu un to, ka 2017.gada 28.martā jau bija pagājuši vairāk kā 18 mēneši no pieteiktajā lūgumā norādītā laika perioda – 2015.gada 3.aprīļa, tad apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti noraidījusi šādu apsūdzētā lūgumu, jo tā izpilde nav bijusi iespējama.

Attiecībā uz apsūdzētā /pers. N/ apelācijas sūdzībā un apelācijas instances tiesā norādīto par to, ka pirmās instances tiesas sēdes protokolā nepareizi ir atspoguļotas liecinieka /pers. U/ liecības un protokolā norādītais neatbilst liecinieka faktiski liecinātajam, apelācijas instances tiesa konstatē turpmāk minēto.

No pirmās instances tiesas sēdes protokola redzams, ka liecinieks /pers. U/ liecības sniedzis tiesas sēdē 2016.gada 11.oktobrī, kad jautājumus lieciniekam uzdevuši kā prokurors, tā arī apsūdzētais un viņa aizstāve. Minētajā tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu nolasītas arī liecinieka pirmstiesas procesā sniegtās liecības un liecinieks izskaidrojis liecībās konstatētās pretrunas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 484.panta astoto daļu prokurors, personas, kas īsteno aizstāvību, cietušais un kriminālprocesā aizskartais mantas īpašnieks var iepazīties ar tiesas sēdes protokolu, ja nepieciešams, saņemt protokola kopiju un triju darba dienu laikā no protokola pieejamības dienas iesniegt piezīmes par to.

No lietas materiāliem konstatējams, ka 2016.gada 17.oktobrī pēc apsūdzētā lūguma viņam nosūtīta 2016.gada 11.oktobra tiesas sēdes protokola kopija, taču ne apsūdzētais, ne viņa aizstāve vai citi procesa dalībnieki nav iesnieguši piezīmes par protokolu, tādā veidā apšaubot protokola saturu un tajā atspoguļoto ziņu atbilstību tiesas sēdē faktiski notikušajam.

Vērtējot liecinieka /pers. U/ liecību saturu, apelācijas instances tiesa secina, ka liecībās norādītās ziņas apstiprina gan liecinieka /pers. S/ liecinātais, gan arī citi lietā pārbaudītie pierādījumi.

Ievērojot norādītos apstākļus, apelācijas instances tiesa nekonstatē objektīvu pamatu apšaubīt tiesas sēdes protokolā fiksēto liecinieka /pers. U/ liecību atbilstību tiesas sēdē faktiski liecinātajam.

Apsūdzētais/pers. N/ savā apelācijas sūdzībā norāda, ka dabā nav iespējama noziedzīgā nodarījuma Nr.3 apsūdzībā norādītā situācija, kad pēc plkst.10.00 Daugavpilī nozaudētie /pers. L/ maksāšanas līdzekļi tajā pašā dienā ap plkst.14.00 jau varētu tikt izmantoti Liepājā, ko apliecina VAS "Latvijas valsts ceļi" sniegtā informācija par attālumu un braukšanas laiku starp pilsētām Daugavpils-Rīga-Liepāja. Tāpat apsūdzētajam nav izskaidrojuma tam, kādēļ būtu bijusi nepieciešama naudas pārskaitīšana no /pers. L/ bankas konta uz citas personas bankas kontu, ja starp nozaudētajiem maksāšanas līdzekļiem atradusies arī /pers. L/ norēķinu karte ar PIN kodu, kas ļautu naudu izņemt bankomātā.

No apsūdzētā norādītās VAS "Latvijas valsts ceļi" 2017.gada 22.marta vēstules redzams, ka attālums starp Daugavpili un Rīgu ir 229 km, bet attālums starp Rīgu un Liepāju ir 215 km. 2015.gada 3.aprīlī, braucot ar transportlīdzekli normālos laika apstākļos, brauciens no Daugavpils līdz Rīgai aizņem 2 stundas un 15 minūtes, bet brauciens no Rīgas līdz Liepājai – 2 stundas un 40 minūtes. Papildus norādīts, ka 2015.gada 3.aprīlī uz autoceļa Rīga-Liepāja veikti rekonstrukcijas darbi, kas kopējo braukšanas laiku varētu paildzināt par 5-10 minūtēm (*2.sējums, lietas 57.lapa*).

Savukārt no /pers. L/ iesniegumu un pirmstiesas procesā sniegtajām liecībām izriet, ka naudas maka, kurā atradās a/s "Swedbank" norēķinu karte ar PIN kodu, internetbankas kodu karte, lietotāja numurs, pazušanu viņš konstatējis 2015.gada 3.aprīlī, kad arī nobloķējis karti, bet 2015.gada 7.aprīlī vērsies a/s "Swedbank" ar lūgumu nobloķēt norēķinu kontu un izsniegt jaunu kodu karti (*1.sējums, lietas 121.-126.lapa*).

Vērtējot minētos pierādījumus, apelācijas instances tiesa secina, ka /pers. L/ 2015.gada 3.aprīlī tikai konstatējis maksāšanas līdzekļu pazušanu, taču iztrūkst precīzu ziņu par maksāšanas līdzekļu pazušanas laiku, kas varēja notikt arī iepriekš.

No /pers. N/ izvirzītās apsūdzības attiecībā uz noziedzīgo nodarījumu Nr.3 izriet, ka apsūdzētajam inkriminēta /pers. L/ maksāšanas līdzekļu nelikumīga izmantošana, bet ne to nolaupīšana. Līdz ar to konkrētajā gadījumā, lai /pers. N/ darbības veidotu Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu, nav nepieciešams konstatēt to kad, kādā veidā, kādos apstākļos un cik ilgā laikā maksāšanas līdzekļi nokļuvuši apsūdzētā rīcībā no to nozaudēšanas brīža.

Kā savās liecībās norāda /pers. L/, tad norēķinu karti viņš nobloķējis 2015.gada 3.aprīlī. Turklāt, personu, kura veiktu naudas izņemšanu bankomātā, izmantojot svešu maksāšanas līdzekli - /pers. L/ norēķinu karti, būtu viegli atpazīt un identificēt.

Minētie apstākļi tiesas ieskatā arī rada izskaidrojumu tam, kādēļ apsūdzētajam /pers. N/ bija nepieciešams noziedzīga nodarījuma rezultātā iegūto

naudas līdzekļu pārskaitīšanā un skaidras naudas izņemšanā iesaistīt vēl citas personas.

Līdz ar to apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa, novērtējot lietā iegūtos pierādījumus attiecībā uz noziedzīgo nodarījumu Nr.2, ir pareizi secinājusi, ka elektroniskā pasta adreses /elektroniskā pasta adrese/ un mobilā tālruņa numura 29323350 lietotājs un izmantotājs reģistrāciju un aizņēmumu noformēšanā aizdevumu kompāniju interneta vietnēs bez /pers. H/ piekrišanas bijis tieši /pers. N/, kurš 2014.gada 24.jūlijā, 25.jūlijā, 26.jūlijā, 28.jūlijā, izmantojot iepriekš iegūtos /pers. H/ bankas datus aizņēmumu noformēšanai /pers. H/ vārdā, slepus, /pers. H/ nezinot, iegūtos naudas līdzekļus, nelikumīgi izmantojot /pers. H/ maksāšanas līdzekļus, izņēma skaidrā naudā no bankomāta, tādējādi nodarot materiālos zaudējumus aizdevumu kompānijām. Šādas apsūdzētā darbības – nolaupot un nelikumīgi izmantojot svešus maksāšanas līdzekļus – /pers. H/ izsniegto maksājumu karti, internetbankas lietotāja numuru, paroli, autorizācijas un pieejas kodu karti, kā arī internetbanku – attālinātu elektronisko kredītiestāžu operāciju programmatūru – rīcībai ar /pers. H/ bankas kontā esošajiem naudas līdzekļiem un skaidras naudas izņemšanai no tā, pareizi kvalificējamas kā Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzēts noziedzīgs nodarījums.

Tāpat, izvērtējot pierādījumus attiecībā uz noziedzīgo nodarījumu Nr.3, pirmās instances tiesa pareizi secinājusi, ka 2015.gada 3.aprīlī Liepājā, tirdzniecības centrā "Rietumu centrs", SIA "Baltic Data" datorsalonā, tieši /pers. N/ izveidoja jaunu elektroniskā pasta adresi /elektroniskā pasta adrese/ un, izmantojot nenoskaidrotā veidā iegūtos /pers. L/ personas un internetbankas datus, noformēja aizņēmumus /pers. L/ vārdā, iegūtos naudas līdzekļus pārskaitīja uz /pers. U/ bankas kontu, kurus /pers. U/ izņēma no bankomāta skaidrā naudā un nodeva /pers. N/. Nelikumīgi izmantojot svešu maksāšanas līdzekli – internetbankas lietotāja numuru, autorizācijas un pieejas kodu karti, kā arī internetbanku – attālinātu elektronisko kredītiestāžu operāciju programmatūru – rīcībai ar /pers. L/ bankas kontu un tajā esošajiem naudas līdzekļiem, apsūdzētā /pers. N/ darbības veido Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka, nosakot apsūdzētajam /pers. N/ sodu pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas, par noziedzīgo nodarījumu Nr.2 un Nr.3 izdarīšanu, pirmās instances tiesa ņēmusi vērā noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību un viņa attieksmi pret izdarīto, kā arī visus lietas faktiskos apstākļus, kas ietekmē apsūdzētā atbildību.

Tiesa izvērtējusi faktu, ka apsūdzētais agrāk sodīts ar brīvības atņemšanas sodu, nosacīti pirms termiņa atbrīvots no pamatsoda izciešanas, noziedzīgus nodarījumus izdarījis tikai trīs mēnešus pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas.

Izvērtējot atbildību ietekmējošos apstākļus, tiesa nav konstatējusi nevienu apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli, bet ir konstatējusi atbildību pastiprinošu apstākli – noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Ņemot vērā kriminālsoda mērķi un ievērojot soda noteikšanas vispārīgos principus, apelācijas instances tiesa atzīst, ka apsūdzētajam pamatoti noteikts brīvības atņemšanas sods bez papildsoda – mantas konfiskācija, piemērošanas. Turklāt atzīmējams, ka cita soda veida noteikšanu nepieļauj Krimināllikuma 61.panta piektajā daļā noteiktais - ja persona, kurai bija noteikta nosacīta pirmstermiņa atbrīvošana, neizciestās soda daļas laikā izdara jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa nosaka tai sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51. un 52.pantā paredzētajiem noteikumiem.

Apsūdzētais/pers. N/ apelācijas sūdzībā norādījis, ka nav saprotami soda noteikšanas principi, jo par identiskiem noziedzīgiem nodarījumiem, kur atšķiras tikai zaudējuma summas, tiek noteikti dažādi sodi, turklāt arī noziedzīgiem nodarījumiem Nr.2 un Nr.3 zaudējuma summas ir atšķirīgas.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka par noziedzīgo nodarījumu Nr.2 un Nr.3 izdarīšanu /pers. N/ ir noteikts vienāds brīvības atņemšanas sods uz 6 mēnešiem, kas ir tuvāk soda sankcijas zemākajai robežai, ievērojot gan noziedzīgo nodarījumu raksturu – smagi noziegumi un soda sankcijā paredzēto brīvības atņemšanas termiņu – līdz pieciem gadiem, gan apsūdzētā atbildību pastiprinošo apstākli. Ar noziedzīgo nodarījumu Nr.2 nodarīts mantisks zaudējums 350 *euro* apmērā, bet ar noziedzīgo nodarījumu Nr.3 – 575 *euro* apmērā, kas nav vērtējami kā krasi atšķirīgi.

Apelācijas instances tiesa norāda, ka atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, nosakot soda mēru, jāņem vērā tikai atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Konkrētajā gadījumā gan attiecībā uz noziedzīgo nodarījumu Nr.2, gan attiecībā uz noziedzīgo nodarījumu Nr.3 nav konstatējami apsūdzētā atbildību mīkstinošie apstākļi, bet konstatējams viens atbildību pastiprinošais apstāklis – recidīvs, kas arī ir pamats vienāda soda noteikšanai, neatkarīgi no salīdzinoši nelielām atšķirībām nodarītā kaitējuma apmērā.

Līdz ar to apelācijas instances tiesa /pers. N/ noteikto sodu par konkrētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem atzīst par atbilstošu krimināsoda mērķim un izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturam, radītajam kaitējumam, apsūdzētā personībai un pārējiem lietā konstatētajiem apstākļiem.

Nosakot apsūdzētajam /pers. N/ sodu pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas par noziedzīgā nodarījuma Nr.1 izdarīšanu, apelācijas instances tiesa vadās no Krimināllikuma 35. un 46.panta, tas ir, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, viņa atbildību ietekmējošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu /pers. N/ ir izdarījis smagu noziegumu.

Apsūdzētais/pers. N/ agrāk sodīts, sods nav izciests, sodāmība nav dzēsta (*1.sējums, lietas 113.-116., 195.-221.lapa*), viņam ir deklarēta dzīves vieta, precējies, pēc paša teiktā apgādībā viens bērns, nestrādā.

/pers. N/ atbildību mīkstinošus apstākļus, saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu tiesa nekonstatē, bet atbildību pastiprinošs apstāklis, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, ir tas, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Tā kā apsūdzētais /pers. N/ agrāk ir sodīts, jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarījis, būdams atbrīvots nosacīti pirms termiņa no brīvības atņemšanas soda izciešanas, kas norāda uz to, ka apsūdzētais nav nostājies uz labošanās ceļa, nav pildījis likumus un atturējies no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, kā arī izvērtējot izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu – smags noziegums, tā sabiedriskās bīstamības pakāpi, apsūdzētā atbildību pastiprinošo apstākli, un, ņemot vērā to, ka atbilstoši Krimināllikuma 61.panta piektajai daļai, ja persona, kurai bija noteikta nosacīta pirmstermiņa atbrīvošana, neizciestās soda daļas laikā izdara jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa nosaka tai sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51. un 52.pantā paredzētajiem noteikumiem, tiesa atzīst, ka /pers. N/ nosakāms brīvības atņemšanas sods, izolējot viņu sabiedrības. Tiesa uzskata par iespējamu sodu apsūdzētajam noteikt īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, kas konkrētajā gadījumā arī spēs nodrošināt soda mērķa sasniegšanu. Ņemot vērā, ka lietā nav iegūtas konkrētas ziņas par apsūdzētā mantu, tiesa atzīst, ka papildsoda – mantas konfiskācijas piemērošanai nav pamata.

Ar Kurzemes apgabaltiesas 2008.gada 22.janvāra spriedumu /pers. N/ sodīts pēc Krimināllikuma 159.panta pirmās daļas, 160.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu un 51.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 8 gadiem 2 mēnešiem un ar policijas kontroli uz 1 gadu. Ar Liepājas tiesas 2014.gada 15.aprīļa lēmumu /pers. N/ atbrīvots nosacīti pirms termiņa no piespriestā brīvības atņemšanas soda izciešanas uz 1 gadu 8 mēnešiem 2 dienām.

Tiesa atzīst, ka atbilstoši Krimināllikuma 50.panta pirmās un trešās daļas un 51.panta noteikumiem, sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības un galīgais sods pēc spriedumu kopības, apsūdzētajam nosakāms, piemērojot daļēju sodu saskaitīšanu, kas konkrētajā gadījumā ir vieglākais likumā paredzētais sodu saskaitīšanas veids. Tā kā ar Kurzemes apgabaltiesas 2008.gada 22.janvāra spriedumu piespriestā papildsoda – policijas kontroles – izciešanu /pers. N/ nav uzsācis, tad papildsods pilnībā pievienojams ar šo spriedumu noteiktajam sodam.

Ievērojot, ka kriminālprocess daļā /pers. N/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas tiek izbeigts sakarā ar prokurora atteikšanos no

apsūdzības un par šo noziedzīgo nodarījumu pirmās instances tiesa apsūdzētajam bija noteikusi īslaicīgas brīvības atņemšanas sodu uz 2 mēnešiem, tad apsūdzētajam atbilstoši samazināms sods gan pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, gan pēc spriedumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu.

Pirmās instances tiesa pamatoti /pers. N/ soda izciešanas sākumu skaitījusi no 2017.gada 11.aprīļa, kad apsūdzētais apcietināts tiesas sēžu zālē. Nav konstatējams arī pamats apsūdzētajam piemērotā drošības līdzekļa – apcietinājuma grozīšanai vai atcelšanai, jo apsūdzētais sodīts ar brīvības atņemšanas sodu par smagu noziegumu izdarīšanu, kas ir pastāvīgs apcietināšanas pamats saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 272.panta ceturto daļu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 134. un 240.pantā noteiktajam, pirmās instances tiesa pareizi izlēmusi par galīgo rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem.

Ievērojot Kriminālprocesa likuma 350.-353.pantā un Civillikuma 1779.pantā noteikto regulējumu, no apsūdzētā /pers. N/ pamatoti piedzītas kaitējuma kompensācijas - par labu cietušajai a/s "4finance" 550 *euro* apmērā, par labu cietušajai SIA "OC Finance" 200 *euro* apmērā, par labu cietušajai SIA "Creamfinance" 225 *euro* apmērā, par labu cietušajai SIA "Ondo" 100 *euro* apmērā, ko veido neatmaksātās aizdevumu summas bez nokavējuma procentiem. Minētie zaudējumi cietušajiem nodarīti apsūdzētā prettiesisko darbību – svešu maksāšanas līdzekļu nelikumīgas izmantošanas rezultātā, zaudējumu apmērs pierādīts ar aizdevumu līgumiem, bankas kontu apskatiem, cietušo pārstāvju liecībām un zaudējumus /pers. N/ nav atlīdzinājis.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, apsūdzētā norādītie motīvi pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai un apsūdzētā attaisnošanai vai krimināllietas nosūtīšanai jaunai izskatīšanai nav guvuši apstiprinājumu. Līdz ar to apelācijas sūdzība kā nepamatota ir noraidāma, bet Liepājas tiesas 2017.gada 11.aprīļa spriedums atceļams daļā par /pers. N/ atzīšanu par vainīgu un noteikto sodu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas (noziedzīgais nodarījums Nr.1), par /pers. N/ atzīšanu par vainīgu un noteikto sodu pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas (noziedzīgais nodarījums Nr.1), par soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, par galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu un šajā daļā taisāms jauns spriedums, bet pārējā daļā spriedums atstājams negrozīts

Valsts nodrošināto juridisko palīdzību apsūdzētajam /pers. N/ sniedza aizstāve, zvērināta advokāte Viktorija Borina, kurai saskaņā ar iesniegto paziņojumu par juridiskās palīdzības nodrošināšanu no valsts līdzekļiem izmaksājami 230,00 *euro*.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.panta pirmo daļu procesuālie izdevumi piedzenami no apsūdzētā, jo netiek konstatēti apstākļi, kas būtu par pamatu viņa atbrīvošanai no to samaksas.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, 481.panta pirmās daļas 2.punktu, tiesa

n o s p r i e d a

Liepājas tiesas 2017.gada 11.aprīļa spriedumu atcelt daļā par /pers. N/ atzīšanu par vainīgu un noteikto sodu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas (noziedzīgais nodarījums Nr.1), par /pers. N/ atzīšanu par vainīgu un noteikto sodu pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas (noziedzīgais nodarījums Nr.1), par soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, par galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu.

Izbeigt kriminālprocesu daļā /pers. N/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sakarā ar prokurora atteikšanos no apsūdzības.

/pers. N/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā (noziedzīgais nodarījums Nr.1) un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, sodus daļēji saskaitot, sodu /pers. N/ noteikt brīvības atņemšanu uz 10 (desmit) mēnešiem bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, daļēji pievienojot neizciesto sodu pēc Kurzemes apgabaltiesas 2008.gada 22.janvāra sprieduma, galīgo sodu /pers. N/ noteikt brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 4 (četriem) mēnešiem bez mantas konfiskācijas un ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Pārējā daļā spriedumu negrozīt.

Piedzīt no /pers. N/, personas kods /personas kods/, valsts labā procesuālos izdevumus 230,00 *euro* (divsimt trīsdesmit eiro un 00 centus) par aizstāves sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā, nosakot termiņu nolēmuma labprātīgai izpildei šajā daļā – 30 dienas no nolēmuma spēkā stāšanās dienas.

Nolēmumu var pārsūdzēt un protestēt 10 dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā Kriminālprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajos gadījumos, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes apgabaltiesā.

Pilns tiesas nolēmums pieejams 2017.gada 29.novembrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs D.Aktumanis

Tiesnese S.Reinholde

Tiesnese I.Rozīte